

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1143/2014/EU RENDELETE

(2014. október 22.)

az idegenhonos inváziós fajok betelepítésének vagy behurcolásának és terjedésének megelőzéséről és kezeléséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az idegenhonos fajok új helyeken történő megjelenése – legyen szó akár állatokról, növényekről, gombákról vagy mikroorganizmusokról – nem mindig ad okot aggodalomra. Az idegenhonos fajoknak egy jelentős része azonban inváziós fajjává válhat, és komoly káros hatást gyakorolhat a biológiai sokféleségre és a kapcsolódó ökoszisztéma-szolgáltatásokra, valamint egyéb társadalmi és gazdasági hatást fejthet ki, amit meg kell előzni. Az Unióban és más európai országokban mintegy 12 000 idegenhonos faj található a környezetben, amelynek megközelítőleg 10–15 %-át tekintik inváziós fajnak.
- (2) Az idegenhonos inváziós fajok jelentik az egyik legfőbb veszélyforrást a biológiai sokféleségre és a kapcsolódó ökoszisztéma-szolgáltatásokra, különösen az olyan földrajzilag és evolúciós szempontból elszigetelt ökoszisztémákban, mint amilyenek a kis szigetek. A bővülő globális kereskedelem, a közlekedés, a turizmus és az éghajlatváltozás tovább fokozhatják az ilyen fajok okozta kockázatot.
- (3) Az idegenhonos inváziós fajok különféle módokon veszélyeztetik a biológiai sokféleséget és a kapcsolódó ökoszisztéma-szolgáltatásokat, így például az élőhelyek átalakítása, a ragadozás, a versengés, betegségek terjesztése, az őshonos fajok kiszorítása az előfordulási területük jelentős hányadáról, valamint a hibridizáció okozta genetikai hatások révén súlyos hatást gyakorolhatnak az őshonos fajokra, illetve az ökoszisztéma szerkezetére és működésére. Az idegenhonos inváziós fajok emellett az emberi egészségre és a gazdaságra is jelentős káros hatást gyakorolhatnak. A biológiai sokféleség és a kapcsolódó ökoszisztéma-szolgáltatások, az emberi egészség vagy a gazdaság szempontjából csak az élő példányok és azok szaporodásra képes részei jelentenek veszélyt, és ezért csak ezeknek kell az e rendelet szerinti korlátozások hatálya alá tartozniuk.
- (4) A 93/626/EGK tanácsi határozattal ⁽³⁾ jóváhagyott, a biológiai sokféleségről szóló egyezmény részes feleként az Unió köteles betartani az egyezmény 8. cikkének h) pontját, amely szerint minden fél a lehetséges és megfelelő mértékben „megelőzi, ellenőrzi az ökoszisztémákat, élőhelyeket vagy fajokat veszélyeztető idegen fajok betelepítését vagy megsemmisíti azokat”.
- (5) A 82/72/EGK tanácsi határozattal ⁽⁴⁾ jóváhagyott, az európai vadon élő növények, állatok és természetes élőhelyeik védelméről szóló egyezmény részes feleként az Unió vállalta, hogy minden megfelelő intézkedést megtesz a vadon élő növény- és állatfajok természetes élőhelyeinek védelme érdekében.

⁽¹⁾ HL C 177., 2014.6.11., 84. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2014. április 16-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. szeptember 29-i határozata.

⁽³⁾ A Tanács 93/626/EGK határozata (1993. október 25.) a biológiai sokféleségről szóló egyezmény megkötéséről (HL L 309., 1993.12.13., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 82/72/EGK határozata (1981. december 3.) a vadon élő állatok és a természetes élőhelyek megőrzéséről szóló egyezmény megkötéséről (HL L 38., 1982.2.10., 1. o.).

- (6) A 2000/60/EK⁽¹⁾, a 2008/56/EK⁽²⁾ és a 2009/147/EK⁽³⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 92/43/EGK tanácsi irányelv⁽⁴⁾ céljai elérésének a támogatása érdekében e rendeletnek szabályokat kell megállapítania az idegenhonos inváziós fajok által a biológiai sokféleségre és a kapcsolódó ökoszisztéma-szolgáltatásokra, valamint az emberi egészségre és a biztonságra gyakorolt káros hatások megelőzése, minimálisra csökkentése és mérséklése, illetve az általuk okozott társadalmi és gazdasági hatások enyhítése céljából.
- (7) Egyes fajok a környezeti változásokra reagálva természetes módon vándorolnak. Indokolt, hogy e fajok új környezetükben ne minősüljenek idegenhonos fajoknak, és ne tartozzanak e rendelet hatálya alá. Helyénvaló, hogy e rendelet kizárólag azokra a fajokra összpontosítson, amelyek emberi beavatkozás következményeként kerülnek be az Unióba.
- (8) Jelenleg negyvennél több állat-egészségügyi vonatkozású uniós jogalkotási aktus tartalmaz állatbetegségekre vonatkozó rendelkezéseket. Ezen felül a 2000/29/EK tanácsi irányelv⁽⁵⁾ a növényeket vagy növényi termékeket károsító szervezetekre vonatkozó szabályokat határozza meg, a 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁶⁾ pedig meghatározza a géntechnológiával módosított szervezetekre alkalmazandó szabályrendszert. Ezért az idegenhonos inváziós fajokra vonatkozó minden új szabálynak illeszkednie kell ezekhez az uniós jogalkotási aktusokhoz, nem pedig átfedéseket létrehozni azokkal összefüggésben, vagyis nem vonatkozhat olyan szervezetekre, amelyeket az említett jogalkotási aktusok már szabályoznak.
- (9) Az 1107/2009/EK⁽⁷⁾ és az 528/2012/EU⁽⁸⁾ európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint a 708/2007/EK tanácsi rendelet⁽⁹⁾ szabályokat fogalmaz meg bizonyos idegenhonos fajok meghatározott célokra történő felhasználásának engedélyezésére vonatkozóan. E rendszerek keretében bizonyos fajok felhasználása már e rendelet hatálybalépésének az időpontjában is megengedett. A jogi keret koherenciájának biztosítása érdekében ezeket a meghatározott célokra felhasznált fajokat ki kell zárni e rendelet hatálya alól.
- (10) Mivel számos idegenhonos inváziós faj létezik, elsőbbséget kell biztosítani azon idegenhonos inváziós fajok szabályozásának, amelyek az Unió számára veszélyesnek minősülnek. Ezért össze kell állítani az Unió számára veszélyesnek tekintett idegenhonos inváziós fajok jegyzékét (a továbbiakban: uniós jegyzék), és azt rendszeresen aktualizálni kell. Egy idegenhonos inváziós faj akkor tekintendő az Unió számára veszélyesnek, ha az érintett tagállamokban az általa okozott kár jelentősége indokolta teszi olyan célzott intézkedések elfogadását, amelyek az Unió egészében alkalmazandók, azokat a tagállamokat is beleértve, amelyek még nem érintettek, még abban az esetben is, ha nem is valószínű, hogy érintettek lesznek. Annak érdekében, hogy az Unió számára veszélyesnek tekintett idegenhonos inváziós fajok azonosítása arányos mértéket öltön, az uniós jegyzéket fokozatosan kell elkészíteni és frissíteni, továbbá az uniós jegyzéket azokra a fajokra kell összpontosítani, amelyeknek az uniós jegyzékbe történő felvételével az e fajok által kifejtett káros hatás költséghatékony módon, ténylegesen megelőzhető, minimálisra csökkenthető vagy mérsékelhető. Mivel az ugyanabba a rendszertani csoportba tartozó fajokat gyakran hasonló ökológiai igények jellemzik és hasonló veszélyeket rejthetnek magukban, ezért adott esetben lehetővé kell tenni a fajok rendszertani csoportjainak felvételét is az uniós jegyzékbe.
- (11) E rendelet alkalmazásának központi eszközét képezik azok a kritériumok, amelyek alapján az uniós jegyzék összeállításra kerül. Az erőforrások hatékony felhasználása érdekében e kritériumok kiválasztásával biztosítani kell azt is, hogy a jelenleg ismert potenciális idegenhonos inváziós fajok közül azok kerüljenek a jegyzékbe, amelyek a legjelentősebb káros hatást fejtik ki. A Bizottság az e rendelet hatálybalépését követő egy éven belül az e rendelettel felállított bizottság elé terjeszt egy javaslatot az említett kritériumok alapján összeállított uniós jegyzékre vonatkozóan. Az uniós jegyzékre vonatkozó javaslat előterjesztésekor a Bizottságnak tájékoztatnia kell az

(¹) Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

(²) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

(³) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről (HL L 20., 2010.1.26., 7. o.).

(⁴) A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).

(⁵) A Tanács 2000/29/EK irányelve (2000. május 8.) a növényeket vagy növényi termékeket károsító szervezeteknek a Közösségbe történő behurcolása és a Közösségen belüli elterjedése elleni védekezési intézkedésekről (HL L 169., 2000.7.10., 1. o.).

(⁶) Az Európai Parlament és a Tanács 2001/18/EK irányelve (2001. március 12.) a géntechnológiával módosított szervezetek környezetbe történő szándékos kibocsátásáról és a 90/220/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 106., 2001.4.17., 1. o.).

(⁷) Az Európai Parlament és a Tanács 1107/2009/EK rendelete (2009. október 21.) a növényvédő szerek forgalomba hozataláról valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 309., 2009.11.24., 1. o.).

(⁸) Az Európai Parlament és a Tanács 528/2012/EU rendelete (2012. május 22.) a biocid termékek forgalmazásáról és felhasználásáról (HL L 167., 2012.6.27., 1. o.).

(⁹) A Tanács 708/2007/EK rendelete (2007. június 11.) az idegen és nem honos fajoknak az akvakultúrában történő alkalmazásáról (HL L 168., 2007.6.28., 1. o.).

említett bizottságot arról, hogy milyen módon vette figyelembe a kritériumokat. A kritériumok között szerepelnie kell a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) keretében kötött, a fajokra vonatkozó kereskedelmi korlátozások bevezetéséről szóló releváns megállapodások alkalmazandó rendelkezései alapján végzett kockázatelemzésnek.

- (12) A Bizottságnak figyelembe kell vennie az uniós jegyzékre, majd a későbbi intézkedésekre vonatkozó javaslataiban a tagállamok számára felmerülő végrehajtási költségeket, a fellépés elmaradásának költségeit, valamint a költséghatékonyságot és a társadalmi-gazdasági szempontokat is annak érdekében, hogy a tagállamokra ne háruljanak aránytalanul magas költségek, továbbá az e rendelet révén megvalósuló uniós fellépés többletértékének biztosítása céljából. Ezzel összefüggésben az uniós jegyzékbe kerülő idegenhonos inváziós fajok kiválasztásakor – e rendelet céljainak sérelme nélkül – különös figyelmet kell fordítani azokra a fajokra, amelyeket széles körben hasznosítanak, és amelyek jelentős társadalmi és gazdasági előnyökkel szolgálnak valamely tagállamban.
- (13) A WTO vonatkozó megállapodásaiban foglalt szabályoknak való megfelelés és e rendelet koherens alkalmazásának biztosítása érdekében a kockázatelemzés elvégzése tekintetében egységes kritériumokat kell kidolgozni. E kritériumok kidolgozása során adott esetben fel kell használni a meglévő nemzeti és nemzetközi szabványokat, és figyelembe kell venni a fajok tulajdonságainak különböző aspektusait, az Unióba való betelepítés vagy behurcolás kockázatát és módzatait, a fajoknak a társadalomra, a gazdaságra és a biológiai sokféleségre gyakorolt káros hatását, a felhasználás lehetséges előnyeit és a kockázatok mérséklésének a káros hatáshoz viszonyított költségeit, valamint a környezeti, társadalmi és gazdasági károk lehetséges költségeinek értékelését, bemutatva a kockázat jelentőségét az Unió számára, ezzel is bizonyítva a fellépés indokoltságát. A rendszer fokozatos továbbfejlesztése érdekében és hogy a szerzett tapasztalatokat figyelembe lehessen venni az általános megközelítést 2021. június 1-jéig értékelni kell.
- (14) Egyes idegenhonos inváziós fajok szerepelnek a 338/97/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ B. mellékletében, és e fajoknak az Unióba történő behozatala tiltott, mivel inváziós jellegüket felismerték és az Unióba történő betelepítésük vagy behurcolásuk káros hatást gyakorolna az őshonos fajokra. Ezek a fajok a következők: *Callosciurus erythraeus*, *Sciurus carolinensis*, *Oxyura jamaicensis*, *Lithobates (Rana) catesbeianus*, *Sciurus niger*, *Chrysemys picta* és *Trachemys scripta elegans*. Annak biztosítása érdekében, hogy uniós szinten koherens jogi keret és egységes szabályozás vonatkozzon az idegenhonos inváziós fajokra, ezeket az idegenhonos inváziós fajokat az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok jegyzékének összeállításánál elsődleges fontosságúnak kell tekinteni.
- (15) Az utólagos reagálással szemben előnyben kell részesíteni a környezeti szempontból általában kívánatosabb és költséghatékonyabb megoldást jelentő megelőzést. Ezért kiemelt kérdésként kell kezelni azon idegenhonos inváziós fajok jegyzékbe vételét, amelyek még nincsenek jelen az Unióban, vagy az invázió kezdeti szakaszában vannak, valamint azon idegenhonos inváziós fajokat, amelyek vélhetően a legjelentősebb káros hatást fejtik ki. Mivel folyamatosan újabb és újabb idegenhonos inváziós fajokat telepíthetnek vagy hurcolhatnak be az Unióba, miközben a már jelen lévő idegenhonos fajok is tovább terjednek és nő az előfordulási területük, gondoskodni kell az uniós jegyzék folyamatos felülvizsgálatáról és naprakész állapotban tartásáról.
- (16) Meg kell vizsgálni a regionális együttműködés lehetőségét azon tagállamok között, amelyeket ugyanazon, az Unió nagy részében életképes állományt létrehozni nem képes fajok veszélyeztetnek. Amennyiben e rendelet céljait jobban el lehet érni uniós szintű intézkedésekkel, az ilyen fajokat fel lehet venni az uniós jegyzékbe is.
- (17) E rendelet céljainak megvalósítása során helyénvaló figyelembe venni a legkülső régiók sajátos helyzetét, különösen távol eső és sziget jellegűket, valamint biológiai sokféleségük egyedülállóságát. Ennélfogva az e rendeletben foglalt, az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajokkal kapcsolatos korlátozó és megelőző intézkedések megtételére vonatkozó követelményeket – az Európai Unió működéséről szóló szerződésben (EUMSZ) meghatározottak szerint – hozzá kell igazítani a legkülső régiók említett sajátosságaihoz, figyelembe véve a 2010/718/EU ⁽²⁾ és a 2012/419/EU ⁽³⁾ európai tanácsi határozatokat is.
- (18) Az idegenhonos inváziós fajokkal kapcsolatos kockázatok és problémák az Unió egészét érintő, határokon átnyúló kihívást jelentenek. Ezért az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok Unióba történő szándékos vagy gondatlan behozatalára, szaporítására, nevelésére, szállítására, beszerzésére, értékesítésére, használatára, kereskedelmére, tartására és környezetbe történő kibocsátására vonatkozó uniós szintű tilalom bevezetése elengedhetetlen ahhoz, hogy az Unióban mindenütt gyorsan és következetesen lehessen fellépni a belső piac torzulásainak elkerülése érdekében, és megelőzhető legyen az, hogy az egyik tagállam fellépésének a sikerét aláássa egy másik tagállam fellépésének a hiánya.

⁽¹⁾ A Tanács 338/97/EK rendelete (1996. december 9.) a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről (HL L 61., 1997.3.3., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Tanács 2010/718/EU határozata (2010. október 29.) a Saint-Barthélemy sziget Európai Unióval kapcsolatos jogállásának módosításáról (HL L 325., 2010.12.9., 4. o.).

⁽³⁾ Az Európai Tanács 2012/419/EU határozata (2012. július 11.) Mayotte Európai Unióval kapcsolatos jogállásának módosításáról (HL L 204., 2012.7.31., 131. o.).

- (19) A tudományos kutatási és ex situ megőrzési tevékenységek lehetővé tétele érdekében egyedi szabályokat kell kidolgozni azokra az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajokra vonatkozóan, amelyek ilyen tevékenységek tárgyát képezik. Ezeket a tevékenységeket zárt intézményekben kell végezni, ahol a szervezeteket zártan kell tartani, és az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok kiszabadulásának vagy jogellenes kiengedésének az elkerüléséhez szükséges valamennyi intézkedést meg kell tenni. Jelentős közérdek által kellően indokolt kivételes esetekben a Bizottság engedélyezheti, hogy ezeket a szabályokat bizonyos egyéb – többek között kereskedelmi – tevékenységekre is alkalmazzák. E szabályok végrehajtása során különös figyelmet kell fordítani a védett fajokra és élőhelyekre gyakorolt káros hatás elkerülésére, a vonatkozó uniós jogszabályokkal összhangban.
- (20) Előfordulhatnak olyan esetek, amikor olyan idegenhonos faj jelenik meg az Unió határainál vagy kerül észlelésre az Unió területén, amelynek az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajként való elismerése még nem történt meg. Ezért a tagállamoknak lehetőséget kell nyújtani arra, hogy a rendelkezésre álló tudományos bizonyítékok alapján bizonyos vészhelyzeti intézkedéseket fogadjanak el. A vészhelyzeti intézkedéseknek lehetővé kell tenniük, hogy miközben a tagállamok – a WTO vonatkozó megállapodásaival összhangban és különösen azzal a céllal, hogy az érintett faj az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajként elismerésre kerüljön – a tényleges kockázatokat elemzik, azonnal felléphessenek mindazon idegenhonos inváziós fajok ellen, amelyek betelepítése vagy behurcolása, megtelepedése és terjedése kockázatot jelenthet az adott országban. A tagállami vészhelyzeti intézkedések mellett lehetőséget kell biztosítani uniós szintű vészhelyzeti intézkedések elfogadására is a WTO keretében kötött megfelelő megállapodások rendelkezéseinek való megfelelés érdekében. Az uniós szintű vészhelyzeti intézkedések továbbá egy olyan mechanizmust biztosítanak az Uniónak, amely az újabb idegenhonos inváziós fajok jelenléte vagy bejutásának közvetlen veszélye esetén az elővigyázatosság elvével összhangban álló, gyors intézkedést tenne lehetővé.
- (21) Az idegenhonos inváziós fajok jelentős hányadát nem szándékosan hurcolják be az Unióba. Ezért döntő fontosságú a nem szándékos behurcolás útvonalainak hatékonyabb kezelése. Mivel ezen a területen viszonylag kevés tapasztalat áll rendelkezésre, fokozatosan kell fellépni. A fellépésnek részben a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet által a hajók biológiai szennyeződésének a kezelésére és ellenőrzésére vonatkozóan elfogadott iránymutatásban szereplőhöz hasonló önkéntes, részben pedig kötelező intézkedéseket kell magában foglalnia. A fellépésnek az Unió, illetve a tagállamok bizonyos útvonalak kezelésével kapcsolatban szerzett tapasztalataira, többek között a hajók ballasztvizének és üledékének ellenőrzéséről és kezeléséről szóló, 2004-ben elfogadott nemzetközi egyezmény alapján hozott intézkedésekre kell épülnie. A Bizottságnak ezért minden megfelelő lépést meg kell tennie annak érdekében, hogy a tagállamokat az említett egyezmény megerősítésére ösztönözze.
- (22) Annak érdekében, hogy megfelelő tudásalapot lehessen teremteni az idegenhonos inváziós fajok okozta problémák kezeléséhez, fontos, hogy a tagállamok az e fajokra irányuló kutatási, monitorozó és felügyeleti tevékenységeket végezzék. Mivel az újonnan betelepített vagy behurcolt idegenhonos inváziós fajok korai észlelésére és a már megtelepedett fajok elterjedési területének meghatározására a legmegfelelőbb eszköz a felügyeleti rendszerek működtetése, e rendszereknek célzott és általános vizsgálatokat is magukban kell foglalniuk, valamint a különféle szektorok és érdekelt felek, többek között a regionális és helyi közösségek bevonására kell épülniük. A felügyeleti rendszerek működtetése magában kell, hogy foglalja az Unióban bárhol megjelenő új idegenhonos inváziós fajok állandó figyelemmel kísérését, és arra kell törekedni, hogy e rendszerek uniós szinten valós és teljes képet nyújtsanak. A hatékonyság és gazdaságosság érdekében az uniós jog által korábban létrehozott, már meglévő vámelőrzési, felügyeleti és monitorozó rendszereket kell alkalmazni, különös tekintettel a 92/43/EGK, a 2000/60/EK, a 2008/56/EK és a 2009/147/EK irányelvben meghatározottakra.
- (23) Az idegenhonos inváziós fajok szándékos betelepítésének megelőzése érdekében az állatokat és növényeket hatósági ellenőrzéseknek kell alávetni. Az élő állatoknak és növényeknek a 882/2004/EK rendeletnek⁽¹⁾, valamint a 91/496/EGK⁽²⁾ és a 97/78/EK irányelvnek⁽³⁾ megfelelően határállomásokon, illetve a 2000/29/EK irányelvnek megfelelően belépési pontokon kell belépniük az Unió területére. A hatékonyság növelése és a párhuzamos vámelőrzési rendszerek létrehozásának elkerülése végett az illetékes hatóságoknak az érkezés szerinti első határállomáson vagy belépési ponton kell ellenőrizniük, hogy az érintett faj az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós faj-e.

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 882/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről (HL L 165., 2004.4.30., 1. o.).

(2) A Tanács 91/496/EGK irányelve (1991. július 15.) a harmadik országokból a Közösségbe behozott állatok állat-egészségügyi ellenőrzésére irányadó elvek megállapításáról, valamint a 89/662/EGK, 90/425/EGK és 90/675/EGK irányelvek módosításáról (HL L 268., 1991.9.24., 56. o.).

(3) A Tanács 97/78/EK irányelve (1997. december 18.) a harmadik országokból a Közösségbe behozott termékek állat-egészségügyi ellenőrzésének megszervezésére irányadó elvek megállapításáról (HL L 24., 1998.1.30., 9. o.).

- (24) Az idegenhonos inváziós fajok betelepítését vagy behurcolását követő megtelepedésének és elterjedésének megelőzése érdekében döntő fontosságú a korai észlelés és a kiirtásra irányuló gyors intézkedés. A legeredményesebb és leginkább költséghatékony válasz lépés általában az állomány mielőbbi felszámolása addig, amíg a példányok száma még korlátozott. Ha ez nem megoldható, vagy a kiirtás hosszú távon túl költséges lenne az elérhető környezeti, társadalmi és gazdasági előnyökhöz viszonyítva, az alkalmazott intézkedéseknek az elszigetelésre és az ellenőrző intézkedésekre kell irányulniuk. A kezelési intézkedéseknek a környezeti hatásokkal arányosnak kell lenniük, és megvalósításuk során kellően figyelembe kell venni az adott tagállam biogeográfiai és éghajlati viszonyait.
- (25) El kell kerülni, hogy a kezelési intézkedések káros hatást gyakoroljanak a környezetre és az emberi egészségre. Egyes idegenhonos inváziós állatfajok kiirtása és kezelése – noha az néhány esetben szükséges – még a rendelkezésre álló legkíméletesebb módszerek alkalmazása esetén is fájdalmat, kint, félelmet és a szenvedés egyéb formáit okozhatja az állatoknak. Ezért az idegenhonos inváziós fajok állományainak kiirtásában, szabályozásában vagy elszigetelésében részt vevő tagállamoknak és szereplőknek a szükséges intézkedések megtételével törekedniük kell arra, hogy a folyamat során megóvják az állatokat az elkerülhető fájdalomtól, kintól és szenvedéstől, a lehetőségekhez mérten figyelembe véve az e téren meglévő legjobb gyakorlatot, például az Állat-egészségügyi Világszervezet (OIE) által az állatjólétre vonatkozóan kidolgozott irányadó elveket. Figyelembe kell venni az olyan módszereket, amelyek nem letálisak, és a lehető legkisebb mértékűre kell csökkenteni a meghozott intézkedések nem célfajokra gyakorolt hatását.
- (26) Az idegenhonos inváziós fajok általában károsítják az ökoszisztémákat és csökkentik ezen ökoszisztémák ellenálló képességét. Ezért arányos helyreállító intézkedéseket kell végrehajtani az ökoszisztémák inváziókkal szembeni ellenálló képességének a megerősítése, az okozott kár helyrehozatala, valamint a fajok és élőhelyeik védettségi állapotának a 92/43/EGK és a 2009/147/EK irányelvvel összhangban történő javítása, a szárazföldi felszíni vizek, az átmeneti vizek, a parti tengervizek és a felszín alatti vizek ökológiai állapotának a 2000/60/EK irányelv szerinti javítása, valamint a tengervizek környezeti állapotának a 2008/56/EK irányelvvel összhangban történő javítása érdekében. E helyreállító intézkedések költségeit a szennyező fizet elvével összhangban meg kell téríttetni.
- (27) E rendelet hatékony alkalmazását elősegítendő ösztönözni kell a határokon átnyúló, különösen a szomszédos országok közötti együttműködést, valamint a tagállamok, különösen az Unió egyazon biogeográfiai régiójához tartozó tagállamok közötti koordinációt.
- (28) Az idegenhonos inváziós fajok elleni küzdelmet szolgáló rendszernek egy központosított információs rendszerre kell épülnie, amely összegzi az Unióban található idegenhonos fajokkal kapcsolatban rendelkezésre álló információkat, és hozzáférést biztosít a fajok előfordulására, elterjedtségére, ökológiájára, valamint inváziós fajjá válására vonatkozó, valamint a szakpolitikai és a kezeléssel kapcsolatos döntések alátámasztásához szükséges egyéb információkhoz, továbbá lehetővé teszi a legjobb gyakorlatok cseréjét.
- (29) A 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ létrehozta a környezettel kapcsolatos döntéseket megelőzően a nyilvánossággal folytatandó konzultáció kereteit. A nyilvánosságnak az idegenhonos inváziós fajok elleni fellépés meghatározásában való hathatós közreműködése lehetővé kell, hogy tegye egyrészt azt, hogy a nyilvánosság hangot adjon az e döntések meghozatala szempontjából lényeges véleményének és aggályainak, másrészt hogy a döntéshozók azokat figyelembe vegyék. Ennek fokoznia kell a döntéshozatali folyamat számonkérhetőségét és átláthatóságát, valamint a nyilvánosság környezettudatosságát és a meghozott döntések támogatottságát.
- (30) Fontos a tudományos közösség részvétele annak érdekében, hogy megfelelő tudásalap jöjjön létre az idegenhonos inváziós fajok okozta problémák kezeléséhez. Külön erre a célra egy tudományos fórumot kell létrehozni, melynek feladata tanácsot adni az e rendelet alkalmazásával kapcsolatos tudományos szempontok tekintetében, különösen az uniós jegyzék összeállítását és naprakésszé tételét, a kockázatelemzéseket, a vészhelyzeti intézkedéseket és a kiirtásra irányuló gyors intézkedéseket illetően.
- (31) E rendelet egységes feltételek mellett történő végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni a következők tekintetében: az uniós jegyzék elfogadása és naprakésszé tétele, az engedélyek megadása céljából bizonyítékként benyújtandó dokumentumok formátuma, uniós szintű vészhelyzeti intézkedések elfogadása, fokozott regionális együttműködés esetében bizonyos intézkedéseknek az érintett tagállamokban való alkalmazásának előírása, a tagállamok arra vonatkozó döntésének az elutasítása, hogy nem alkalmaznak kiirtásra irányuló intézkedéseket, valamint a Bizottság részére benyújtandó jelentések technikai formátuma. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽²⁾ megfelelően kell gyakorolni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/35/EK irányelve (2003. május 26.) a környezettel kapcsolatos egyes tervek és programok kidolgozásánál a nyilvánosság részvételéről, valamint a nyilvánosság részvétele és az igazságszolgáltatáshoz való jog tekintetében a 85/337/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 156., 2003.6.25., 17. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (32) A környezetvédelem területén születő legújabb tudományos fejlemények figyelembevétele érdekében az EUMSZ 290. cikkének megfelelően felhatalmazást kell adni a Bizottság részére, hogy jogi aktusokat fogadjon el az idegenhonos inváziós fajok életképes állomány alkotására és terjedésre való képességének megállítására szolgáló módszer, valamint a kockázatelemzések kidolgozása során egységesen alkalmazandó elemek meghatározására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (33) Az e rendeletnek való megfelelés biztosítása érdekében fontos, hogy a tagállamok jogsértés esetén hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat szabjanak ki, figyelembe véve a jogsértés természetét és súlyosságát, valamint a költségek megtérítésének elvét és a szennyező fizet elvét.
- (34) A tagállamok az e rendelet értelmében hozott intézkedések révén kötelezettségeket írhatnak elő az idegenhonos fajok tartóira, illetve felhasználóira, valamint az érintett földterület tulajdonosaira és bérlőire vonatkozóan.
- (35) Annak érdekében, hogy az Unió jegyzékbe felvett fajokhoz tartozó, kedvtelésből tartott állatokat nem kereskedelmi céllal tartó tulajdonosok állataikat azok természetes haláláig továbbra is megtarthassák, átmeneti intézkedéseket kell elfogadni azzal a feltétellel, hogy mindent meg kell tenni az ilyen állatok szaporodásának vagy elszabadulásának elkerülése érdekében.
- (36) Indokolt, hogy azoknak az üzleti szereplőknek, akiknek – például a 708/2007/EK rendeletnek megfelelő engedély alapján – jogos lehet az erre vonatkozó elvárása, hogy az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok birtokukban levő raktárkészletét e rendelet hatálybalépését követően kimerítsék, két év álljon a rendelkezésükre ahhoz, hogy a birtokukban levő példányokat leöljék, humánus módon gyérítsék, eladják vagy adott esetben átadják kutatási vagy ex situ megőrzési tevékenységet folytató intézmények számára.
- (37) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen az Unión belül az idegenhonos inváziós fajok betelepítése vagy behurcolása és terjedése által a biológiai sokféleségre gyakorolt káros hatás megelőzését, minimálisra csökkentését és mérséklését az egyes tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért e célok az intézkedés léptéke és hatása miatt uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (38) A tagállamok fenntarthatnak vagy elfogadhatnak olyan szabályokat az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajokra vonatkozóan, amelyek az e rendeletben megállapítottaknál szigorúbbak, valamint a tagállami szinten veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajokra is alkalmazhatnak az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajokra vonatkozóan e rendeletben megállapítottakhoz hasonló rendelkezéseket. Ezeknek a szabályoknak összhangban kell állniuk az EUMSZ-szel, és azokról az uniós jognak megfelelően értesíteni kell a Bizottságot,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet szabályokat állapít meg az Unión belül az idegenhonos inváziós fajok szándékos betelepítése és nem szándékos behurcolása, valamint terjedése által a biológiai sokféleségre gyakorolt káros hatás megelőzése, minimálisra csökkentése és mérséklése érdekében.

2. cikk

Hatály

- (1) Ez a rendelet valamennyi idegenhonos inváziós fajra vonatkozik.
- (2) Ez a rendelet nem vonatkozik a következőkre:
- a) a természetes előfordulási területüket emberi beavatkozás nélkül, az ökológiai feltételek változására vagy az éghajlatváltozásra reagálva változtató fajok;
- b) a 2001/18/EK irányelv 2. cikke második pontjában meghatározott, géntechnológiával módosított szervezetek;

- c) állatbetegségeket okozó kórokozók; e rendelet alkalmazásában állatbetegségek az állatokban előforduló, egy vagy több, állatra vagy emberre átvihető kórokozó által okozott fertőzések;
- d) a 2000/29/EK irányelv I. vagy II. mellékletében felsorolt károsító szervezetek, valamint azon károsító szervezetek, amelyek tekintetében az említett irányelv 16. cikke (3) bekezdésének megfelelően intézkedéseket fogadtak el;
- e) a 708/2007/EK rendelet IV. mellékletében felsorolt fajok akvakultúrában történő alkalmazásuk esetén;
- f) a már engedélyezett vagy az 1107/2009/EK rendelet szerinti, folyamatban lévő értékelés alatt álló növényvédő szerekben való felhasználás céljára gyártott vagy importált mikroorganizmusok; vagy
- g) a már engedélyezett vagy az 528/2012/EU rendelet szerinti, folyamatban lévő értékelés alatt álló biocid termékekben való felhasználás céljára gyártott vagy importált mikroorganizmusok.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „idegenhonos faj”: a természetes előfordulási területén kívüli területre betelepített vagy behurcolt állat-, növény-, gomba- vagy mikroorganizmus faj, alfaj vagy alacsonyabb rendszertani egység bármely élő példánya, beleértve az ilyen fajok részeit, ivarsejtjeit, magjait, petéit vagy szaporítóképleteit, valamint a túlélésre és a későbbi szaporodásra képes keresztezett vagy nemesített fajtákat is;
2. „idegenhonos inváziós faj”: olyan idegenhonos faj, amelyről megállapítást nyert, hogy betelepítése vagy behurcolása, illetve terjedése veszélyezteti vagy káros hatást gyakorol a biológiai sokféleségre és a kapcsolódó ökoszisztéma-szolgáltatásokra;
3. „az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós faj”: olyan idegenhonos inváziós faj, amelynek káros hatása a 4. cikk (3) bekezdése alapján összehangolt, uniós szintű fellépést tesz szükségessé;
4. „tagállami szinten veszélyt jelentő idegenhonos inváziós faj”: az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajoktól eltérő olyan idegenhonos inváziós faj, amelynek környezetbe történő kibocsátása és terjedése a tagállam tudományos bizonyítékokon alapuló megítélése szerint jelentős káros hatást gyakorol a tagállam területén vagy annak egy részén, még akkor is, ha e káros hatás ténye nem teljes mértékben bizonyított, és ez a káros hatás az érintett tagállam szintjén intézkedéseket tesz szükségessé;
5. „biológiai sokféleség”: a különféle, többek között szárazföldi, tengeri és más vízi ökoszisztémákban élő szervezetek és az ezeket magukban foglaló komplex életközösségek változatossága, ideértve a fajon belüli, valamint a fajok és az ökoszisztémák közötti sokféleséget is;
6. „ökoszisztéma-szolgáltatások”: az ökoszisztémák közvetlen és közvetett hozzájárulása az emberi jóléthez;
7. „betelepítés vagy behurcolás”: egy fajnak a természetes előfordulási helyén kívülre kerülése emberi beavatkozás következtében;
8. „kutatás”: leíró vagy kísérleti tevékenység, amelyet szabályozott körülmények között végeznek új tudományos ismeretek szerzése vagy új termékek kifejlesztése céljából, ezekhez érte az idegenhonos inváziós fajt invázióssá tévő jellemzőktől eltérő genetikai jellemzők azonosítására, leírására és elkülönítésére irányuló tevékenység kezdeti szakaszait is, amennyiben azok nélkülözhetetlenek ezen tulajdonságok nem-inváziós fajban történő felszaporításához;
9. „zárt tartás”: szervezetek olyan zárt létesítményekben való tartása, ahonnan azok nem szabadulhatnak ki vagy terjedhetnek el;
10. „ex situ megőrzés”: a biológiai sokféleség alkotóelemeinek természetes élőhelyükön kívüli megőrzése;
11. „útvonalak”: az idegenhonos inváziós fajok betelepítésének vagy behurcolásának és terjedésének útvonalai és mechanizmusai;
12. „korai észlelés”: az idegenhonos inváziós fajokhoz tartozó példány vagy példányok környezetben való jelenlétének azt megelőzően történő megerősítése, hogy a szóban forgó idegenhonos inváziós faj széles körben elterjedne;
13. „kiirtás”: az idegenhonos inváziós faj állományának letális vagy nem letális módszerekkel történő teljes körű és végleges felszámolása;

14. „állományszabályozás”: az idegenhonos inváziós faj állományára irányuló letális vagy nem letális intézkedések, amelyek célja – a nem célfajokra és azok élőhelyeire gyakorolt hatás minimalizálása mellett – az egyedek számának a lehető legalacsonyabb szinten tartása annak érdekében, hogy – még ha a faj kiirtása nem is lehetséges – az inváziós képessége, valamint a biológiai sokféleségre, a kapcsolódó ökoszisztéma-szolgáltatásokra, az emberi egészségre, illetve a gazdaságra gyakorolt káros hatása minimálisra csökkenjen.
15. „elszigetelés”: minden olyan intézkedés, amelynek célja az idegenhonos inváziós faj állományának az előzőlött területen túli elvándorlásának és terjedésének kockázatát minimalizáló akadályok teremtése;
16. „széles körben elterjedt”: olyan idegenhonos inváziós faj, amelynek állománya túljutott a megtelepedés szakaszán, amely szakaszban önfenntartó populációt hozott létre, és meghódította annak a lehetséges előfordulási területnek a nagy részét, ahol túlélésre és szaporodásra képes;
17. „kezelés”: bármilyen letális vagy nem letális intézkedés, amelynek célja az idegenhonos inváziós faj kiirtása, állomány szabályozása vagy elszigetelése, amely egyúttal minimálisra csökkenti a nem célfajokra és azok élőhelyeire gyakorolt hatást.

4. cikk

Az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok jegyzéke

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok jegyzékét (a továbbiakban: uniós jegyzék) az e cikk (3) bekezdésében megállapított kritériumok alapján. E végrehajtási jogi aktusokat a 27. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni. A végrehajtási jogi aktusok tervezetét 2016. január 2-ig kell benyújtani a 27. cikk (1) bekezdésében említett bizottságnak.

(2) A Bizottság legalább hatévente átfogóan felülvizsgálja az uniós jegyzéket, és addig is az (1) bekezdésben említett eljárásnak megfelelően, szükség szerint, aktualizálja azt:

- a) új idegenhonos inváziós fajoknak a jegyzékbe való felvételével,
- b) amennyiben a jegyzékben szereplő valamely faj már nem felel meg a (3) bekezdésben meghatározott egy vagy több kritériumnak, e fajnak a jegyzékből való törlésével.

(3) Egy idegenhonos inváziós faj csak akkor vehető fel az uniós jegyzékbe, ha megfelel a következő kritériumok mindegyikének:

- a) a rendelkezésre álló tudományos bizonyítékok alapján megállapítást nyert, hogy idegenhonos az Unió területén, kivéve a legkülső régiókat;
- b) a rendelkezésre álló tudományos bizonyítékok alapján megállapítást nyert, hogy képes arra, hogy a jelenlegi éghajlati viszonyok, illetve az éghajlat előrelátható változása mellett életképes populációt alkosson és a környezetben elterjedjen egy több mint két tagállam alkotta biogeográfiai régióban vagy egy tengeri alrégióban, e tagállamok legkülső régióit nem véve figyelembe;
- c) a rendelkezésre álló tudományos bizonyítékok alapján valószínűsíthetően jelentős káros hatást gyakorol a biológiai sokféleségre vagy a kapcsolódó ökoszisztéma-szolgáltatásokra, emellett káros hatást gyakorolhat az emberi egészségre, illetve a gazdaságra is;
- d) az 5. cikk (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően elvégzett kockázatelemzés eredménye szerint betelepítésének vagy behurcolásának, megtelepedésének és terjedésének megelőzése uniós szintű, összehangolt fellépést tesz szükségessé;
- e) valószínűsíthető, hogy az uniós jegyzékbe való felvétel ténylegesen megelőzi, minimalizálja vagy mérsékli káros hatását.

(4) A tagállamok kérelmet nyújthatnak be a Bizottsághoz valamely idegenhonos inváziós fajnak az uniós jegyzékbe való felvételére vonatkozóan. A kérelemben a következő információk mindegyikének szerepelnie kell:

- a) a faj neve;
- b) az 5. cikk (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően elvégzett kockázatelemzés;
- c) arra vonatkozó bizonyíték, hogy az e cikk (3) bekezdésében foglalt kritériumok teljesülnek.

(5) Az uniós jegyzékben adott esetben hivatkozni kell az adott idegenhonos inváziós fajjal általában összefüggésbe hozható árukra és ezen árukra a 2658/87/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ szerinti Kombinált Nomenklatúra-kódjára, feltüntetve azokat az áru kategóriákat, amelyeket e rendelet 15. cikke szerint hatósági ellenőrzés alá kell vonni.

(6) A Bizottság az uniós jegyzék elfogadásakor, illetve aktualizálásakor a (3) bekezdésben szereplő kritériumokat alkalmazza, és kellően figyelembe veszi a tagállamok számára felmerülő végrehajtási költségeket, a fellépés elmaradásának a költségeit, a költséghatékonyságot, valamint a társadalmi-gazdasági szempontokat. Az uniós jegyzékben elsődlegesen azoknak az idegenhonos inváziós fajoknak kell szerepelniük, amelyek:

- a) még nincsenek jelen az Unióban vagy az invázió kezdeti szakaszában vannak, és a legnagyobb valószínűséggel jelentős káros hatást fejtenek ki;
- b) már megtelepedtek az Unióban és a legjelentősebb káros hatást fejtik ki.

(7) Az uniós jegyzékre vonatkozó javaslata megtételekor a Bizottságnak indokolnia kell azt is, hogy e rendelet céljait uniós szintű intézkedésekkel lehet jobban elérni.

5. cikk

Kockázatelemzés

(1) A 4. cikk alkalmazásában a kockázatelemzést az idegenhonos inváziós fajok aktuális és potenciális előfordulási területével kapcsolatban, a következő elemek figyelembevételével kell elvégezni:

- a) a faj bemutatása rendszertani besorolásának, előéletének, valamint természetes és lehetséges előfordulási területének a meghatározásával;
- b) szaporodási és terjedési viselkedésformáinak, valamint dinamikájának a bemutatása, kitérve a szaporodáshoz és az elterjedéshez szükséges környezeti feltételek fennállásának a vizsgálatára;
- c) az e fajok szándékos betelepítése és nem szándékos behurcolása, valamint terjedése lehetséges útvonalainak a leírása, ideértve adott esetben azoknak a javaknak a meghatározását, amelyekkel az idegenhonos inváziós faj általában összefüggésbe hozható;
- d) az érintett biogeográfiai régiókba való betelepítés vagy behurcolás, valamint az ottani megtelepedés és elterjedés aktuális feltételek és az éghajlat előrelátható változása melletti kockázatának alapos elemzése;
- e) a faj aktuális elterjedési területének bemutatása, ideértve, hogy már jelen van-e az Unióban vagy a szomszédos országokban, valamint a valószínű jövőbeli elterjedési területének előrejelzése;
- f) a biológiai sokféleségre és a kapcsolódó ökoszisztéma-szolgáltatásokra – ezen belül az őshonos fajokra, a védett területekre és a veszélyeztetett élőhelyekre –, valamint az emberi egészségre, a biztonságra és a gazdaságra gyakorolt káros hatás bemutatása, ideértve a lehetséges jövőbeli hatás értékelését is a rendelkezésre álló tudományos ismeretek figyelembevételével;
- g) a kár lehetséges költségeinek értékelése;
- h) a faj ismert felhasználási módjainak és az e felhasználásokból származó társadalmi és gazdasági előnyöknek a leírása.

(2) Fajoknak az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajként történő jegyzékbe vételére való javaslata megtételekor a Bizottság elvégzi az (1) bekezdésben említett kockázatelemzést.

Minden olyan esetben, amikor valamely tagállam egy adott fajnak az uniós jegyzékbe való felvétele iránti kérelmet nyújt be, felelős az (1) bekezdésben említett kockázatelemzés elvégzéséért. Szükség esetén a Bizottság segítheti a tagállamokat e kockázatelemzések kidolgozásában, amennyiben az elemzés azok európai dimenziójára vonatkozik.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 29. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 4. cikk (3) bekezdésének b) pontjának alkalmazásában elfogadható bizonyítéktípus további pontosítása, valamint e cikk (1) bekezdése a)–h) pontja alkalmazásának részletes leírása céljából. A részletes leírásban ki kell térni a kockázatelemzés során használandó módszertanra, figyelembe véve a vonatkozó nemzeti és nemzetközi standardokat, továbbá azt, hogy elsőbbséget kell élveznie az olyan idegenhonos inváziós fajok elleni fellépésnek, amelyek jelentős káros hatással járnak vagy járhatnak a biológiai sokféleségre vagy a kapcsolódó ökoszisztéma-szolgáltatásokra, valamint az emberi egészségre vagy gazdaságra; e káros hatás súlyosbító tényezőnek minősül. Különösen fontos, hogy ezen felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása előtt a Bizottság a rendes gyakorlatának megfelelően konzultációkat folytasson szakértőkkel, többek között a tagállamok szakértőivel.

⁽¹⁾ A Tanács 2658/87/EGK rendelete (1987. július 23.) a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról (HL L 256., 1987.9.7., 1. o.).

6. cikk

A legkülső régiókra vonatkozó rendelkezések

- (1) Az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok a legkülső régiókban nem tartoznak a 7., illetve a 13–20. cikk hatálya alá.
- (2) Minden olyan tagállam, amelyben legkülső régiók találhatók, az érintett régiókkal való konzultációt követően 2017. január 2-ig minden ilyen régióra vonatkozóan elfogadja a veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok jegyzékét.
- (3) Ami az e cikk (2) bekezdésében említett jegyzékekben szereplő idegenhonos inváziós fajokat illeti, a tagállamok saját legkülső régióikban adott esetben alkalmazhatnak a 7–9., 13–17., 19. és 20. cikkben meghatározott intézkedéseket. Ezeknek az intézkedéseknek összhangban kell állniuk az EUMSZ-szel, és azokról az uniós jognak megfelelően értesíteni kell a Bizottságot.
- (4) A (2) bekezdésben említett jegyzékeket, illetve azok frissítéseit a tagállamok haladéktalanul bejelentik a Bizottságnak, és azokról tájékoztatják a többi tagállamot.

II. FEJEZET

MEGELŐZÉS

7. cikk

Korlátozások

- (1) Az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajokat tilos szándékosan:
- az Unió területére behozni, beleértve a vámfelügyelet alatti átszállítást is;
 - tartani, a zárt tartást is ideértve;
 - tenyésztani, a zárt tartást is ideértve;
 - az Unióba, az Unióból vagy az Unión belül szállítani, kivéve a faj kiirtása céljából használt létesítményekbe történő szállítást;
 - forgalomba hozni;
 - felhasználni vagy azokkal kereskedni;
 - szaporítás, nevelés vagy termesztés céljára engedélyezni, a zárt tartást is ideértve; vagy
 - a környezetbe kibocsátani.
- (2) A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok nem szándékos behurcolásának vagy terjedésének – beleértve adott esetben a súlyos gondatlanságból eredő nem szándékos behurcolás vagy terjedést is – megelőzése érdekében.

8. cikk

Engedélyek

- (1) A 7. cikk (1) bekezdésének a), b), c), d), f) és g) pontjában foglalt korlátozásoktól eltérve és az e cikk (2) bekezdésére is figyelemmel a tagállamok engedélyezési rendszert dolgoznak ki, lehetővé téve, hogy intézmények az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajokkal kapcsolatosan kutatást vagy ex situ megőrzést folytassanak. Amikor az emberi egészség előmozdításához elengedhetetlen az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajokból származó termékek felhasználása, akkor a tagállamok a tudományos tevékenység keretében való előállítására és a későbbi gyógyászati felhasználásra is kiterjeszthetik az engedélyezési rendszerüket.
- (2) A tagállamok felhatalmazzák illetékes hatóságait arra, hogy az (1) bekezdésben említett engedélyeket kiadják azokra a tevékenységekre, amelyeket zárt tartás mellett, az alábbi feltételek mindegyikének teljesülésével folytatnak:
- az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós faj tartása és kezelése a (3) bekezdéssel összhangban zárt tartásban történik;
 - a tevékenységet az illetékes hatóságok által meghatározott megfelelő képesítéssel rendelkező személyzet végzi;
 - a zárt tartás helyére történő szállítást, illetve az onnan történő elszállítást az idegenhonos inváziós faj kiszabadulását lehetővé tevő körülmények között végzik, az engedélyben meghatározottaknak megfelelően;

- d) az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajokhoz tartozó állatokat megjelölik vagy adott esetben más olyan módszerrel hatékony módon azonosítják, amelyek nem okoznak elkerülhető fájdalmat, kínt vagy szenvedést;
- e) a kiszabadulás, elterjedés vagy eltávolítás kockázatát hatékonyan kezelik, figyelembe véve az érintett fajt, annak biológiai jellemzőit és terjedési viselkedésformáit, a folytatni kívánt tevékenységet és az alkalmazandó zárt tartásmódot, a környezettel való kölcsönhatást és az egyéb lényeges tényezőket;
- f) biztosítva van egy állandó felügyeleti rendszer, és a kérelmező kidolgozott egy, a lehetséges kiszabadulásra vagy elterjedésre is kiterjedő vészhelyzeti tervet, amely egy kiirtási tervet is magában foglal. A vészhelyzeti tervet az illetékes hatóságnak jóvá kell hagynia. Az idegenhonos inváziós faj kiszabadulása vagy elterjedése esetén a vészhelyzeti tervet azonnal végre kell hajtani, az engedélyt pedig – ideiglenesen vagy véglegesen – vissza lehet vonni.

Az (1) bekezdésben említett engedélyt a zárt tartás kapacitását meg nem haladó számú idegenhonos inváziós fajra és példányra kell korlátozni. Az engedélynek tartalmaznia kell az érintett fajok kiszabadulásával vagy elterjedésével kapcsolatos kockázat mérsékléséhez szükséges korlátozásokat. Az engedélynek folyamatosan kísérnie kell a tárgyat képező idegenhonos inváziós fajt, annak Unión belüli tartása, Unióba történő behozatala és Unión belüli szállítása során.

(3) A példányok zárt tartása során teljesülniük kell a következő feltételeknek:

- a) a példányok fizikailag elszigeteltek, és nem szabadulhatnak ki, terjedhetnek tovább vagy távolíthatók el illetéktelen személy által a tartás helyéről;
- b) szabályozott takarítási, hulladékkezelési és karbantartási eljárások biztosítják, hogy egyetlen példány sem, illetve azok egyetlen szaporítható része sem szabadulhat ki, terjedhet tovább vagy távolítható el illetéktelen személy által;
- c) a példányoknak a tartás helyéről való eltávolítása, valamint a példányok ártalmatlanítása, megsemmisítése vagy humánus módon való gyérítése oly módon történik, amely kizárja a tartás helyén kívüli szaporítás vagy szaporodás lehetőségét.

(4) Az engedély iránti kérelemhez a kérelmezőnek csatolnia kell minden olyan bizonyítékot, amely ahhoz szükséges, hogy az illetékes hatóság értékelni tudja a (2) és a (3) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülését.

(5) A tagállamok felhatalmazzák illetékes hatóságait arra, hogy a biológiai sokféleségre vagy a kapcsolódó ökoszisztéma-szolgáltatásokra káros hatást gyakorló, előre nem látott események bekövetkezése esetén bármely időpontban ideiglenesen vagy véglegesen visszavonják az engedélyt. Az engedélyek visszavonását tudományos tényekre alapozva, és amennyiben nem áll rendelkezésre elegendő tudományos információ, az elővigyázatosság elvére alapozva, valamint a nemzeti közizgazgatási előírásokra kellő tekintettel kell megindokolni.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza a tagállamok illetékes hatóságai által kiadott engedélyhez bizonyítékul szolgáló dokumentum formátumát. E végrehajtási jogi aktusokat a 27. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni. A tagállamok ezt a formátumot az engedélyt kísérő dokumentum esetében használják.

(7) A tagállamok az e cikk (1) bekezdésével összhangban kiadott valamennyi engedélyre vonatkozóan késedelem nélkül az interneten nyilvánosságra hozzák legalább az alábbiakat:

- a) az Unió számára veszélyt jelentő azon idegenhonos inváziós fajok tudományos és közönséges neve, amelyekre vonatkozóan az engedélyt kibocsátották;
- b) az érintett példányok száma vagy mennyisége;
- c) a cél, amelyre az engedélyt kibocsátották; és
- d) a 2658/87/EKG rendelet szerinti Kombinált Nomenklatúra-kódok.

(8) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy illetékes hatóságaik ellenőrzéseket végezzenek annak biztosítása érdekében, hogy az intézmény megfelel a kiadott engedélyben meghatározott feltételeknek.

9. cikk

Jóváhagyás

(1) Kivételes esetekben, amennyiben azt nyomós közérdek indokolja, a társadalmi vagy gazdasági jellegű érdekeket is beleértve, a tagállamok – az e cikkben foglalt eljárásnak megfelelően, a Bizottság jóváhagyásától függően – engedélyt adhatnak intézményeknek arra, hogy a 8. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott feltételek mellett a 8. cikk (1) bekezdésében szereplő tevékenységektől eltérő tevékenységeket folytassanak.

(2) A Bizottság erre a célra elektronikus jóváhagyási rendszert hoz létre és működtet, és a jóváhagyási kérelmek ügyében a kérelem beérkezésétől számított 60 napon belül döntést hoz.

(3) A tagállamok a jóváhagyási kérelmeket a (2) bekezdésben említett rendszeren keresztül nyújtják be.

- (4) A jóváhagyási kérelemnek tartalmaznia kell a következőket:
- az intézmény vagy az intézmények csoportjának részletes adatai, azok nevét és címét is beleértve;
 - az Unió számára veszélyt jelentő azon idegenhonos inváziós fajok tudományos és közönséges neve, amelyekre vonatkozóan a jóváhagyást kéri;
 - a 2658/87/EGK rendelet szerinti Kombinált Nomenklátúra-kódok;
 - az érintett példányok száma vagy mennyisége;
 - a kért jóváhagyás indokai;
 - az annak biztosítása céljából előirányzott intézkedések részletes leírása, hogy az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok ne szabadulhassanak ki vagy terjedhessenek el a tartásukra és kezelésükre szolgáló zárt létesítményekből, valamint azoknak az intézkedéseknek a részletes leírása, amelyek annak biztosítására szolgálnak, hogy az idegenhonos inváziós fajok esetlegesen szükségessé váló szállítására olyan körülmények között kerüljön sor, amely kizárja kiszabadulásuk lehetőségét;
 - az Unió számára veszélyt jelentő azon idegenhonos inváziós fajok kiszabadulása kockázatának elemzése, amelyekre vonatkozóan a jóváhagyást kéri; az elemzéshez mellékelni kell a meghozandó kockázatsökkentő intézkedések leírását;
 - a tervezett felügyeleti rendszernek, valamint az esetleges kiszabadulás vagy elterjedés kezelésére kidolgozott – és szükség esetén kiírtási tervet is magában foglaló – vészhelyzeti tervnek a leírása;
 - az ezen intézményekre vonatkozó releváns nemzeti jogszabályok leírása.
- (5) A Bizottság általi jóváhagyásokról értesíteni kell az érintett tagállam illetékes hatóságát. A jóváhagyások a (4) bekezdés a) pontja szerinti kérelmezési eljárástól függetlenül konkrét intézményre vonatkoznak és tartalmazzák a (4) bekezdésben említett információkat, valamint az érvényességi időt is meghatározzák. A jóváhagyások rendelkezéseket tartalmaznak az intézményeknek a kérelem tárgyát képező tevékenységre történő felhasználás céljából további vagy utánpótlási célú példányokkal való ellátására is.
- (6) A Bizottság általi jóváhagyást követően az illetékes hatóság a 8. cikk (4)–(8) bekezdésének megfelelően kiállíthatja az e cikk (1) bekezdésében említett engedélyt. Az engedélyben a Bizottság által kibocsátott jóváhagyásban meghatározott valamennyi rendelkezést szerepeltetni kell.
- (7) Az e rendeletben foglalt vonatkozó kötelezettségek bármelyikének nem teljesítése esetén a Bizottság elutasítja a jóváhagyási kérelmet.
- (8) A Bizottság a lehető leghamarabb tájékoztatja az érintett tagállamot, amennyiben egy jóváhagyási kérelmet a (7) bekezdés alapján elutasított, és megjelöli az elutasítás okait.

10. cikk

Vészhelyzeti intézkedések

- (1) Ha egy tagállam bizonyítékkal rendelkezik arra vonatkozóan, hogy területén olyan idegenhonos inváziós faj van jelen, amely az uniós jegyzékben nem szerepel, de az illetékes hatóságok előzetes tudományos bizonyítékokon alapuló véleménye szerint a 4. cikk (3) bekezdésében foglalt kritériumokat valószínűleg teljesíti, vagy hogy fennáll annak a közvetlen veszélye, hogy egy ilyen idegenhonos inváziós fajt betelepítenek vagy behurcolnak az adott tagállam területére, haladéktalanul vészhelyzeti intézkedéseket léptethet életbe, amelyek keretében a 7. cikk (1) bekezdésében szereplő korlátozások bármelyikét bevezetheti.
- (2) A saját területére vonatkozóan a 7. cikk (1) bekezdése a), d) vagy e) pontjának az alkalmazását magában foglaló vészhelyzeti intézkedéseket életbe léptető tagállam haladéktalanul értesíti a Bizottságot és az összes többi tagállamot az életbe léptetett intézkedésekről és az azokat alátámasztó bizonyítékokról.
- (3) A vészhelyzeti intézkedések tárgyát képező idegenhonos inváziós fajra vonatkozóan az érintett tagállam késelem nélkül, de a vészhelyzeti intézkedések bevezetésére vonatkozó határozat elfogadását követő 24 hónapon belül mindenképpen elvégzi az 5. cikk szerinti kockázatelemzést a rendelkezésre álló szakmai és tudományos információk alapján, mégpedig azzal a céllal, hogy a szóban forgó faj bekerüljön az uniós jegyzékbe.
- (4) Az e cikk (2) bekezdésében említett értesítés kézhezvétele esetén, vagy ha egyéb bizonyítékok állnak rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy az Unióban olyan idegenhonos inváziós faj van jelen, amely az uniós jegyzékben nem szerepel, de a 4. cikk (3) bekezdésében foglalt kritériumokat valószínűleg teljesíti, vagy hogy fennáll annak a közvetlen veszélye, hogy egy ilyen idegenhonos inváziós fajt betelepítenek vagy behurcolnak az Unió területére, akkor a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján, az előzetes tudományos bizonyítékok alapján megállapítja, hogy a faj valószínűsíthetően megfelel-e az említett kritériumoknak, és amennyiben arra a megállapításra jut, hogy a 4. cikk (3) bekezdésében foglalt kritériumok valószínűleg teljesülnek, az Unióra vonatkozó vészhelyzeti intézkedéseket léptet életbe, amelyek keretében az adott faj miatti kockázatokra tekintettel a 7. cikk (1) bekezdésében szereplő korlátozások bármelyikét bevezetheti egy korlátozott időtartamra. E végrehajtási jogi aktusokat a 27. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(5) Amennyiben a Bizottság a (4) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokat fogad el, a tagállamok szükség szerint hatályon kívül helyezik vagy módosítják az általuk meghozott vészhelyzeti intézkedéseket.

(6) A tagállamok abban az esetben is hatályon kívül helyezik vagy módosítják saját vészhelyzeti intézkedéseiket, amennyiben a Bizottság a szóban forgó idegenhonos inváziós fajt felveszi az uniós jegyzékbe.

(7) Ha az e cikk (3) bekezdése értelmében elvégzett kockázatelemzést követően a Bizottság az idegenhonos inváziós fajt nem veszi fel az uniós jegyzékbe, akkor a tagállamok hatályon kívül helyezik az e cikk (1) bekezdése értelmében életbe léptetett vészhelyzeti intézkedéseiket, és az említett fajt felvehetik a tagállami szinten veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajoknak a 12. cikk (1) bekezdése szerinti nemzeti jegyzékébe, valamint mérlegelhetik a 11. cikk szerinti megerősített regionális együttműködés alkalmazását.

11. cikk

A regionális szinten veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok és az Unióban őshonos fajok

(1) A tagállamok a tagállami szinten veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajokra vonatkozó, 12. cikkel összhangban létrehozott nemzeti jegyzékükben szereplő fajok közül meghatározhatnak olyan, az Unióban őshonos vagy ott nem őshonos fajokat, amelyek megerősített regionális együttműködést tesznek szükségessé.

(2) Az érintett tagállamok kérésére a Bizottság elősegíti a 22. cikk (1) bekezdése szerinti, az érintett tagállamok közötti együttműködést és koordinációt. Amennyiben egyes idegenhonos inváziós fajok által a biológiai sokféleségre és a kapcsolódó ökoszisztéma-szolgáltatásokra, valamint az emberi egészségre és a gazdaságra gyakorolt hatás miatt szükséges, és ezt a megerősített regionális együttműködés indokoltságát vizsgáló, a kérelmező tagállamok által elvégzett átfogó elemzés is kellőképpen alátámasztja, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján megkövetelheti, hogy az érintett tagállamok a saját területükön vagy annak egy részén adott esetben értelemszerűen alkalmazzák a 13., 14., és 16. cikket, a 17. cikket függetlenül a 18. cikktől, továbbá adott esetben alkalmazzák a 19. és 20. cikket. E végrehajtási jogi aktusokat a 27. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(3) Azok a regionális szinten veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok, amelyek a tagállamok valamelyikében őshonosak, az adott tagállam területén nem tartoznak a 13., 14., 16., 17., 19., 20. és 24. cikk rendelkezéseinek a hatálya alá. Azok a tagállamok, ahol ezek a fajok őshonosak, együttműködnek az érintett tagállamokkal e fajok útvonalainak a 13. cikk szerinti elemzésében, és a 22. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint eljárva, a többi tagállammal konzultálva, megfelelő intézkedéseket fogadhatnak el e fajok további terjedésének megakadályozása érdekében.

12. cikk

A tagállami szinten veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok

(1) A tagállamok nemzeti jegyzéket hozhatnak létre a tagállami szinten veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajokról. Ezen idegenhonos inváziós fajok vonatkozásában a tagállamok a saját területükön adott esetben alkalmazhatják a 7., 8., 13–17., 19. és 20. cikkben meghatározott intézkedéseket. Ezeknek az intézkedéseknek összhangban kell állniuk az EUMSZ-szel, és azokról az uniós jognak megfelelően értesíteni kell a Bizottságot.

(2) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot az általuk tagállami szinten veszélyt jelentőnek tekintett idegenhonos inváziós fajokról és az (1) bekezdéssel összhangban alkalmazott intézkedésekről.

13. cikk

Az idegenhonos inváziós fajok útvonalaira vonatkozó cselekvési tervek

(1) A tagállamok az uniós jegyzék elfogadásától számított 18 hónapon belül átfogó elemzést készítenek az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok nem szándékos behurcolásának és terjedésének útvonalairól legalább a saját területükre, valamint a 2008/56/EK irányelv 3. cikke 1. pontjában meghatározottak szerinti tengervizekre vonatkozóan, valamint meghatározzák azokat az útvonalakat, amelyek a rajtuk keresztül az Unióba bejutó fajok mennyisége vagy az általuk okozott esetleges kár mértéke miatt kiemelt intézkedést igényelnek („kiemelt útvonalak”).

(2) Az uniós jegyzék elfogadásától számított három éven belül minden egyes tagállam kidolgozza és végrehajtja az általa az (1) bekezdés alapján meghatározott kiemelt útvonalakra vonatkozó cselekvési tervet vagy terveket. A cselekvési terveknek tartalmazniuk kell a fellépések ütemtervét, és be kell mutatniuk a kiemelt útvonalakra irányuló és az idegenhonos inváziós fajok Unióba történő nem szándékos behurcolásának és Unióon belüli terjedésének megelőzése érdekében meghozandó intézkedéseket, valamint adott esetben az önkéntes fellépéseket és a bevált gyakorlatok gyűjteményét.

(3) A tagállamok gondoskodnak a megfelelő koordinációról, hogy olyan cselekvési terv vagy tervek szülessenek, amelyeket a 22. cikk (1) bekezdésével összhangban a megfelelő regionális szinten összehangoltak. Amennyiben nem születnek ilyen regionális cselekvési tervek, a tagállamok a területükre vonatkozó cselekvési terveket dolgoznak ki és hajtanak végre, és azokat lehetőség szerint összehangolják a megfelelő regionális szinten.

(4) Az e cikk (2) bekezdésében említett cselekvési terveknek mindenekelött a következőkre irányuló – és költség-haszon elemzésen alapuló – intézkedéseket kell magukban foglalniuk:

- a) figyelemfelkeltés;
- b) az áruk, javak, járművek és felszerelések idegenhonos inváziós fajok példányaival való szennyeződésének a minimálisra csökkentése, ideértve az idegenhonos inváziós fajok harmadik országokból történő szállításának megakadályozására vonatkozó intézkedéseket is;
- c) a 15. cikk szerinti hatósági ellenőrzésektől eltérő megfelelő ellenőrzések biztosítása az Unió határain.

(5) A (2) bekezdésnek megfelelően létrehozott cselekvési terveket késedelem nélkül be kell nyújtani a Bizottságnak. A tagállamok legalább hatévente felülvizsgálják a cselekvési terveiket, és benyújtják azokat a Bizottságnak.

III. FEJEZET

KORAI ÉSZLELÉS ÉS GYORS KIIRTÁS

14. cikk

Felügyeleti rendszer

(1) Az idegenhonos inváziós fajok Unióba való áttéréseinek vagy az Unióban történő terjedésének a megelőzése érdekében a tagállamok az uniós jegyzék elfogadásától számított 18 hónapon belül létrehozzák vagy meglévő rendszerükbe integrálják az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok felügyeleti rendszerét, amely az idegenhonos inváziós fajok környezetben való előfordulására vonatkozó adatok – felmérések, monitorozás és egyéb eljárások révén történő – gyűjtésére és rögzítésére szolgál.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett felügyeleti rendszernek:

- a) le kell fednie a tagállam területét – a tengeri felségvizeket is beleértve –, hogy az Unió számára veszélyt jelentő új, illetve már megtelepedett idegenhonos inváziós fajok jelenléte és elterjedési területük meghatározható legyen;
- b) elég dinamikusnak kell lennie ahhoz, hogy a tagállam területén vagy annak egy részén belül gyorsan észlelhető legyen az olyan, az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok megjelenése a környezetben, amelyek jelenlétéről korábban nem tudtak;
- c) az uniós jogban vagy nemzetközi megállapodásokban meghatározott, az elemzésre és monitorozására vonatkozó rendelkezésekre kell épülnie, azokkal összeegyeztethetőnek kell lennie, és azokat nem szabad megkettőznie, valamint fel kell használnia a 92/43/EGK irányelv 11. cikkében, a 2000/60/EK irányelv 8. cikkében és a 2008/56/EK irányelv 11. cikkében meghatározott, meglévő felügyeleti és monitorozó rendszerek által biztosított információkat;
- d) a lehetőségekhez mérten figyelembe kell vennie a határokon átnyúló lényeges hatásokat és jellemzőket.

15. cikk

Hatósági ellenőrzések

(1) A tagállamok 2016. január 2-ig létrehoznak egy olyan, teljes mértékben működőképes intézményrendszert, amelynek célja az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok Unióba történő szándékos betelepítésének a megelőzéséhez szükséges hatósági ellenőrzések elvégzése. E hatósági ellenőrzések az azon Kombinált Nomenklatúra-kódok alá tartozó árukategóriákra alkalmazandók, amelyekre az uniós jegyzékben hivatkoznak a 4. cikk (5) bekezdésében foglaltaknak megfelelően.

(2) Az illetékes hatóságok elvégzik az e cikk (1) bekezdésében említett áruk megfelelő, kockázatalapú ellenőrzését, és annak keretében megbizonyosodnak arról, hogy:

- a) az áruk nem szerepelnek az uniós jegyzékben; vagy hogy
- b) a 8. cikkben említett érvényes engedély vonatkozik rájuk.

(3) Az e cikk (2) bekezdésében említett, okmányellenőrzést, azonossági ellenőrzést és szükség esetén fizikai ellenőrzést magukban foglaló ellenőrzéseket az e cikk (1) bekezdésében említett áruk Unióba történő behozatalakor kell elvégezni. Amennyiben a hatósági ellenőrzésekről szóló uniós jog az e cikk (1) bekezdésében említett árukategóriák esetében már előír a 882/2004/EK rendeletben, illetve a 91/496/EGK és a 97/78/EK irányelvben meghatározottak szerinti, a határálmásokon elvégzendő egyedi hatósági ellenőrzéseket vagy a 2000/29/EK irányelvben meghatározottak szerinti, a belépési pontokon elvégzendő egyedi hatósági ellenőrzéseket, akkor a tagállamok az e cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzések elvégzésének feladatát a 882/2004/EK rendelet 4. cikkével, illetve a 2000/29/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének g) pontjával összhangban ezen ellenőrzések elvégzésével megbízott illetékes hatóságokra ruházzák.

(4) Az (1) bekezdésben említett áruk vámszabad területen vagy vámszabad raktárban való kezelésére, valamint az (1) bekezdésben említett áruk szabad forgalomba bocsátás, átszállítás, vámraktározás, aktív feldolgozás, vámfelügyelet melletti feldolgozás és ideiglenes behozatal céljából történő vámeljárást alá vonására csak abban az esetben kerülhet sor, ha a vámhatóságoknak benyújtották az alábbiakat:

- a) a 882/2004/EK rendelet, a 91/496/EGK és a 97/78/EK irányelv szerinti, határállomásokon végzett ellenőrzések esetében, valamint a 2000/29/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének j) pontja szerinti belépési pontokon végzett ellenőrzések esetében az e cikk (3) bekezdésében említett illetékes hatóságok által megfelelően kitöltött vonatkozó beléptetési okmányt, amely tanúsítja, hogy az e cikk (2) bekezdésében említett feltételek teljesülnek. Ez esetben az okmányban feltüntetett vámeljárást kell követni; vagy
- b) amennyiben az áruk az uniós jog értelmében nem tartoznak hatósági ellenőrzés hatálya alá, olyan egyéb igazoló okmányt, amelyből kiderül, hogy az ellenőrzések kielégítő eredménnyel zárultak, valamint az ezt követően kiállított beléptetési okmányt.

Ezen okmányok elektronikus úton is benyújthatók.

(5) Ha az ellenőrzések e rendelet megsértését állapítják meg, akkor:

- a) a vámhatóságok felfüggesztik az áruk vámeljárást alá vonását, vagy lefoglalják az árukat;
- b) a (3) bekezdésben említett illetékes hatóságok lefoglalják az árukat.

A lefoglalt árukat az e rendelet alkalmazásáért felelős illetékes hatóság gondjaira kell bízni. Az említett hatóság a nemzeti jogszabályoknak megfelelően jár el. A tagállamok meghatározott feladatokat átruházhatnak más hatóságokra.

(6) Az ellenőrzés elvégzése során felmerülő költségeket és a rendelet megsértésével összefüggésben felmerülő költségeket az az Unióban belüli természetes vagy jogi személy viseli, aki vagy amely az árukat behozta az Unióba, hacsak az érintett tagállam másként nem határoz.

(7) A tagállamok eljárásokat alakítanak ki annak érdekében, hogy biztosítsák a vonatkozó információk valamennyi érintett hatóság közötti cseréjét, valamint az e hatóságok közötti, a (2) bekezdésben említett ellenőrzés kapcsán folytatandó hatékony és eredményes koordinációt és együttműködést.

(8) A Bizottság legjobb gyakorlatokon alapuló iránymutatásokat és képzési programokat dolgoz ki valamennyi tagállammal együtt az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok azonosításának és észlelésének megkönnyítése érdekében, valamint az ellenőrzések hatékony és eredményes elvégzésének előmozdítása céljából.

(9) Amennyiben az árut képező idegenhonos inváziós fajokra a 8. cikk szerinti engedélyt adtak ki, akkor a vámárnyilatkozatban vagy a határigazgatási szerv részére tett releváns bejelentésben hivatkozni kell a bejelentett árukra vonatkozó érvényes engedélyre.

16. cikk

A korai észlelés bejelentése

(1) A tagállamok a 14. cikknek megfelelően létrehozott felügyeleti rendszer és a 15. cikkben előírt hatósági ellenőrzések során gyűjtött információk felhasználásával erősítik meg az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok betelepítésének vagy behurcolásának, illetve jelenlétének a korai észlelését.

(2) A tagállamok haladéktalanul írásban értesítik a Bizottságot, és tájékoztatják a többi tagállamot az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok betelepítésének vagy behurcolásának, illetve jelenlétének korai észleléséről, ezen belül is különösen az alábbiakról:

- a) az uniós jegyzékben szereplő bármely faj megjelenése a területükön vagy annak egy részén, amennyiben annak a fajnak a területükön vagy annak egy részén való jelenléte korábban nem volt ismert;
- b) az uniós jegyzékben szereplő bármely faj ismételt megjelenése a területükön vagy annak egy részén azt követően, hogy azt kiirtották nyilvánították.

17. cikk

Gyors kiirtás az invázió kezdeti szakaszában

(1) A korai észlelést követően és a korai észlelés tárgyában a 16. cikkben előírt értesítés megküldését követő három hónapon belül a tagállamok kiirtásra irányuló intézkedéseket léptetnek életbe; ezen intézkedéseket bejelentik a Bizottságnak, és tájékoztatják róluk a többi tagállamot.

(2) A kiirtásra irányuló intézkedések alkalmazása során a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az alkalmazott módszerekkel hatékonyan el lehessen érni az érintett idegenhonos inváziós faj állományának teljes és végleges felszámolását, kellő figyelmet fordítva az emberi egészségre és a környezetre, kiváltképp a nem célfajokra és azok élőhelyeire, valamint biztosítva, hogy az intézkedések ne okozzanak elkerülhető fájdalmat, kint vagy szenvedést az állatoknak.

(3) A tagállamok ellenőrzik a kiirtás eredményességét. A tagállamok erre a célra a 14. cikkben meghatározott felügyeleti rendszert is használhatják. Az ellenőrzés során – adott esetben – a nem célfajokra gyakorolt hatást is értékelni kell.

(4) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a meghozott intézkedések hatékonyságáról, és az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós faj állományának kiirtását követően értesítik arról a Bizottságot. A tagállamok erről a többi tagállamot is tájékoztatják.

18. cikk

A gyors kiirtás kötelezettségétől való eltérések

(1) A tagállamok az idegenhonos inváziós faj 16. cikkben említett észlelésétől számított két hónapon belül megbízható tudományos bizonyítékok alapján dönthetnek úgy, hogy nem alkalmaznak kiirtásra irányuló intézkedéseket, amennyiben a következő feltételek legalább egyike teljesül:

- a) kimutatható, hogy a kiirtás technikailag kivitelezhetetlen, mivel a rendelkezésre álló módszerek nem alkalmazhatók abban a környezetben, ahol az idegenhonos inváziós faj megtelepedett;
- b) a rendelkezésre álló adatokon alapuló költség-haszon elemzés elfogadható bizonyossággal kimutatja, hogy a költségek hosszú távon rendkívül magasak lesznek, és nem állnak arányban a kiirtással elérhető előnyökkel;
- c) nem állnak rendelkezésre kiirtási módszerek, vagy a rendelkezésre álló módszerek nagyon súlyos káros hatást gyakorolnak az emberi egészségre, a környezetre vagy más fajokra.

Az érintett tagállam késelem nélkül írásban értesíti a Bizottságot döntéséről. Az értesítéshez csatolni kell az első albekezdés a), b) és c) pontjában említett minden bizonyítékot.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján az (1) bekezdés második albekezdésével összhangban bejelentett döntés elutasításáról is határozhat, amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott feltételek nem teljesülnek.

(3) E végrehajtási jogi aktusokat a 27. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni. A végrehajtási jogi aktusok tervezetét a tagállami értesítés kézhezvételétől számított két hónapon belül be kell nyújtani a 27. cikk (1) bekezdésében említett bizottságnak.

(4) A tagállamok elszigetelésre irányuló intézkedések életbeléptetésével gondoskodnak az idegenhonos inváziós fajok más tagállamokba történő továbbterjedésének megakadályozásáról, amikor az (1) bekezdésben foglaltaknak megfelelően nem alkalmaznak kiirtásra irányuló intézkedéseket.

(5) Amennyiben a Bizottság az e cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban bejelentett döntést elutasítja, akkor az érintett tagállam köteles késelem nélkül életbe léptetni a 17. cikkben említett, kiirtásra irányuló intézkedéseket.

(6) Amennyiben a Bizottság az e cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban bejelentett döntést nem utasítja el, akkor a 19. cikkben említett kezelési intézkedéseket kell alkalmazni az adott idegenhonos inváziós fajra vonatkozóan.

IV. FEJEZET

A SZÉLES KÖRBEN ELTERJEDT IDEGENHONOS INVÁZIÓS FAJOK KEZELÉSE

19. cikk

Kezelési intézkedések

(1) Az idegenhonos inváziós fajnak az uniós jegyzékbe történt felvételétől számított 18 hónapon belül a tagállamok hatékony kezelési intézkedéseket léptetnek életbe az Unió számára veszélyt jelentő, a területükön széles körben elterjedtnek talált idegenhonos inváziós fajok ellen a biológiai sokféleségre, a kapcsolódó ökoszisztéma-szolgáltatásokra, valamint adott esetben az emberi egészségre vagy a gazdaságra gyakorolt hatásuk minimalizálása érdekében.

A kezelési intézkedéseknek az idegenhonos inváziós fajok által a környezetre gyakorolt hatással arányosnak, és a tagállamok sajátos körülményeinek megfelelőnek kell lenniük, valamint költség-haszon elemzésen kell alapulniuk, és – amennyiben megvalósítható – a 20. cikkben említett helyreállító intézkedéseknek is szerepelniük kell köztük. A kezelési intézkedéseket azok költséghatékonysága és az elvégzett kockázateértékelés alapján kell rangsorolni.

(2) A kezelési intézkedések az idegenhonos inváziós faj állományának kiirtására, szabályozására vagy elszigetelésére irányuló, letális vagy nem letális fizikai, kémiai vagy biológiai intézkedéseket foglalnak magukban. A kezelési intézkedéseknek adott esetben a fogadó ökoszisztéma folyamatban lévő és jövőbeli inváziókkal szembeni ellenálló képességének a növelését célzó intézkedéseket is tartalmazniuk kell. A már megtelepedett idegenhonos inváziós fajok kereskedelmi célú felhasználása ideiglenesen engedélyezhető, amennyiben erre az e fajok kiirtására, állomány szabályozására vagy elszigetelésére irányuló kezelési intézkedések részeként kerül sor, de csak részletes indoklás alapján, és feltéve hogy minden szükséges ellenőrzési intézkedést meghoztak a továbbterjedés megakadályozására.

(3) A kezelési intézkedések alkalmazásakor és az alkalmazott módszerek megválasztásakor a tagállamok kellő figyelmet fordítanak az emberi egészségre és a környezetre, kiváltképp a nem célfajokra és azok élőhelyeire, valamint gondoskodnak arról, hogy abban az esetben, ha az intézkedések állatokra irányulnak, ne okozzanak elkerülhető fájdalmat, kínt vagy szenvedést az állatoknak, anélkül azonban, hogy ez a kezelési intézkedések hatékonyságát veszélyeztetté.

(4) A 14. cikkben meghatározott felügyeleti rendszert úgy kell kialakítani és alkalmazni, hogy az egyben a kiirtásra, az állományszabályozásra vagy az elszigetelésre irányuló intézkedések által a biológiai sokféleségre, a kapcsolódó ökoszisztéma-szolgáltatásokra, valamint adott esetben az emberi egészségre vagy a gazdaságra gyakorolt hatás minimalizálása hatékonyságának monitorozására is szolgáljon. A monitorozás során – adott esetben – a nem célfajokra gyakorolt hatást is értékelni kell.

(5) Azok a tagállamok, amelyekben valamely, az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós faj jelen van, késedelem nélkül értesítik a többi tagállamot és a Bizottságot arról, ha a faj más tagállamba történő továbbterjedésének kockázata jelentős. Az érintett tagállamok adott esetben közösen elfogadott kezelési intézkedéseket vezetnek be. Amennyiben a továbbterjedés harmadik országot is érinthet, akkor az érintett tagállam erről törekszik tájékoztatni az érintett harmadik országokat.

20. cikk

A sérült ökológiai rendszerek helyreállítása

(1) A tagállamok megfelelő helyreállítási intézkedéseket hoznak az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok által legyengített, károsított vagy tönkretett ökológiai rendszerek helyreállítása érdekében, kivéve ha a rendelkezésre álló adatokon alapuló költség-haszon elemzés elfogadható bizonyossággal kimutatja, hogy ezen intézkedések költségei magasak lesznek, és nem állnak arányban a helyreállítással elérhető előnyökkel.

(2) Az (1) bekezdésben említett helyreállítási intézkedéseknek legalább a következőket kell tartalmazniuk:

- a) olyan intézkedések, amelyek egy, az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok jelenléte által okozott zavarásnak kitett ökoszisztéma esetében megerősítik annak ellenálló, káros hatást csillapító, alkalmazkodó és regenerálódó képességét a zavarással szemben;
- b) a kiirtást követő ismételt invázió megelőzését támogató intézkedések.

V. FEJEZET

HORIZONTÁLIS RENDELKEZÉSEK

21. cikk

A költségmegtérülés elve

A „szennyező fizet” elvvel összhangban és a 2004/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ sérelme nélkül a tagállamok törekednek az idegenhonos inváziós fajok káros hatásának megelőzéséhez, minimalizálásához vagy enyhítéséhez szükséges intézkedések költségeinek megtéríttetésére, a környezeti és erőforrásköltségeket, valamint a helyreállítási költségeket is beleértve.

22. cikk

Együttműködés és koordináció

(1) Az e rendelet értelmében fennálló kötelezettségeik teljesítése során a tagállamok minden erőfeszítést megtesznek a valamennyi érintett tagállammal való szoros koordináció biztosítása érdekében, és ehhez – amennyiben kivitelezhető és célravezető – regionális vagy nemzetközi megállapodások keretében létrehozott meglévő struktúrákat használnak. Az érintett tagállamok mindenekelőtt azon tagállamokkal törekednek a koordináció biztosítására, amelyekkel:

- a) a tengeri fajok tekintetében a 2008/56/EK irányelv 4. cikke (2) bekezdésének értelmében vett egyazon tengeri alrégióon osztoznak;
- b) a nem tengeri fajok tekintetében a 92/43/EGK irányelv 1. cikke c) pontja iii. alpontjának értelmében vett egyazon biogeográfiai régióon osztoznak;
- c) közös határaik vannak;
- d) az édesvízi fajok tekintetében a 2000/60/EK irányelv 2. cikke 13. pontjának értelmében vett egyazon vízgyűjtő területen osztoznak;
- e) bármilyen egyéb közös érdekű ügyeik vannak.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/35/EK irányelve (2004. április 21.) a környezeti károk megelőzése és helyreállítása tekintetében a környezeti felelősségről (HL L 143., 2004.4.30., 56. o.).

Az érintett tagállamok kérésére a Bizottság fellép e koordináció előmozdítása érdekében.

(2) E rendelet célkitűzéseinek megvalósítása érdekében a tagállamok az e rendelet értelmében fennálló kötelezettségeik teljesítése során adott esetben törekednek a harmadik országokkal való együttműködésre, többek között a regionális vagy nemzetközi megállapodások keretében létrehozott meglévő struktúrák felhasználásával.

(3) A tagállamok rendelkezéseket – így például az e cikk (1) bekezdésében említett rendelkezéseket – alkalmazhatnak a 12. cikk (1) bekezdésével összhangban elfogadott nemzeti jegyzékekben meghatározott, tagállami szinten veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok tekintetében más érintett tagállamokkal folytatandó koordináció és együttműködés biztosítása céljából. A tagállamok továbbá ezen idegenhonos inváziós fajok vonatkozásában együttműködési mechanizmusokat hozhatnak létre a megfelelő szinten. E mechanizmusok magukban foglalhatják az információ- és adatcserét, az idegenhonos inváziós fajok útvonalaira vonatkozó cselekvési terveket, az idegenhonos inváziós fajok kezelésére, szabályozására és kiirtására vonatkozó legjobb gyakorlatok cseréjét, a korai riasztási rendszereket, valamint a lakossági szemléletformáláshoz vagy tájékoztatáshoz kapcsolódó programokat.

23. cikk

Szigorúbb nemzeti szabályok

A tagállamok fenntarthatnak vagy elfogadhatnak szigorúbb nemzeti szabályokat azzal a céllal, hogy megakadályozzák az idegenhonos inváziós fajok betelepítését vagy behurcolását, megtelepedését és terjedését. Ezeknek a szabályoknak összhangban kell állniuk az EUMSZ-szel, és azokról az uniós jognak megfelelően értesíteni kell a Bizottságot.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

24. cikk

Jelentéstétel és felülvizsgálat

(1) A tagállamok 2019. június 1-jéig és azt követően hatévente aktualizálják és továbbítják a Bizottságnak a következőket:

- a) a 14. cikk szerinti felügyeleti rendszernek és az Unióba belépő idegenhonos fajok 15. cikk szerinti hatósági ellenőrzési rendszerének a leírása vagy e leírás aktualizált változata;
- b) a területükön jelen lévő, az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok vagy a 11. cikk (2) bekezdése szerinti, regionális szinten veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok elterjedési területe, beleértve a vándorlási és szaporodási jellemzőikre vonatkozó információkat is;
- c) a 12. cikk (2) bekezdése alapján a tagállami szinten veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajnak tekintett fajokra vonatkozó információk;
- d) a 13. cikk (2) bekezdésében említett cselekvési tervek;
- e) a tagállam egész területére vonatkozó, összesített információk a 17. cikknek megfelelően hozott, kiirtásra irányuló intézkedésekről, a 19. cikkkel összhangban hozott kezelési intézkedésekről, azok eredményességéről és azoknak a nem célfajokra gyakorolt hatásáról;
- f) a 8. cikkben említett engedélyek száma és a cél, amelyre vonatkozóan az engedélyeket kibocsátották;
- g) a lakosságnak az idegenhonos inváziós fajok jelenlétével kapcsolatos tájékoztatása érdekében hozott intézkedések és azon intézkedések, amelyeknek megtételére a polgárokat felkérték;
- h) a 8. cikk (8) bekezdésében előírt ellenőrzések; valamint
- i) az e rendeletnek való megfelelés érdekében végrehajtott intézkedések költségeivel kapcsolatos információk, amennyiben ezek rendelkezésre állnak.

(2) A tagállamok 2015. november 5-ig bejelentik a Bizottságnak az e rendelet alkalmazásáért felelős illetékes hatóságokat, és tájékoztatják azokról a többi tagállamot.

(3) A Bizottság 2021. június 1-jéig felülvizsgálja e rendelet – és azon belül is többek között az uniós jegyzék, a 13. cikk (2) bekezdésében említett cselekvési tervek, a felügyeleti rendszer, a vámellenőrzések, a kiirtásra vonatkozó kötelezettség és a kezelési kötelezettségek – alkalmazását, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyhez az e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatokat csatolhat, többek között az uniós jegyzékkel kapcsolatos változtatásokra vonatkozóan. E felülvizsgálat keretében továbbá meg kell vizsgálni a regionális szinten veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajokra vonatkozó végrehajtott intézkedések eredményességét, valamint annak szükségességét és megvalósíthatóságát, hogy az uniós jegyzékbe őshonos fajokat is felvegyenek, illetve azt a kérdést is, hogy a tagállamok által elfogadott cselekvési tervek és meghozott intézkedések hatékonyságának növelése érdekében szükség van-e további harmonizációra.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza a jelentéstétel technikai formátumát, hogy ezáltal egyszerűsítse és ésszerűsítse az e cikk (1) bekezdése szerinti információkkal kapcsolatos tagállami jelentéstételi kötelezettségeket. E végrehajtási jogi aktusokat a 27. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

25. cikk

Információszolgáltatást támogató rendszer

(1) A Bizottság fokozatosan létrehozza az e rendelet alkalmazását megkönnyítő, információszolgáltatást támogató rendszert.

(2) 2016. január 2-ig e rendszernek magában kell foglalnia az idegenhonos inváziós fajokra vonatkozó adatokat tartalmazó meglévő rendszereket összekötő, az adatszolgáltatást támogató mechanizmust, amelyben a 24. cikkben előírt jelentéstétel megkönnyítése érdekében különös figyelmet kell szentelni az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajokkal kapcsolatos információknak.

Ennek az első albekezdésben említett adatszolgáltatást támogató mechanizmusnak olyan eszközzé kell válnia, amely segítséget nyújt a Bizottság és a tagállamok számára a 16. cikk (2) bekezdése szerinti, vonatkozó értesítések kezelésében.

(3) 2019. január 2-ig a (2) bekezdésben említett, adatszolgáltatást támogató mechanizmusnak az e rendelet alkalmazásának egyéb területeire vonatkozó információk cseréjét támogató mechanizmussá kell válnia.

A mechanizmus ezenfelül a tagállami szinten veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajokkal, valamint az idegenhonos inváziós fajok útvonalaival, a kockázatelemzéssel, továbbá a kezelési és a kiirtásra irányuló intézkedésekkel kapcsolatos információkat is magában foglalhat, amennyiben ezek rendelkezésre állnak.

26. cikk

A nyilvánosság részvétele

Az e rendelet 13. cikke szerinti cselekvési tervek kidolgozásakor és az e rendelet 19. cikke szerinti kezelési intézkedések foganatosításakor a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nyilvánosság időben és ténylegesen lehetőséget kapjon a cselekvési tervek és az intézkedések előkészítésében, módosításában vagy felülvizsgálatában való részvételre a tagállamok által a 2003/35/EK irányelv 2. cikke (3) bekezdése második albekezdésének megfelelően már meghatározott módon.

27. cikk

Bizottság

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül, amelynek munkáját a 28. cikkben említett tudományos fórum segítheti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

28. cikk

Tudományos fórum

A Bizottság biztosítja a tudományos közösség tagállamok által kijelölt képviselőinek részvételét, amelynek keretében e képviselők tanácsot adnak az e rendelet alkalmazásához kapcsolódó bármely tudományos kérdésben, különösen a 4., 5., 10. és 18. cikk vonatkozásában. Az említett képviselők egy tudományos fórum keretében üléseznek. E fórum eljárási szabályzatát a Bizottság állapítja meg.

29. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottságnak az 5. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2015. január 1-jétől kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 5. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) Az 5. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

30. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok megállapítják az e rendelet megszegése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó rendelkezéseket. A tagállamok minden szükséges intézkedést meghoznak azok alkalmazásának biztosítására.

(2) A megállapított szankcióknak hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(3) A megállapított szankciók többek között a következőket foglalhatják magukban:

a) pénzbírság;

b) az előírásoknak nem megfelelő, az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok lefoglalása;

c) a 8. cikkel összhangban kibocsátott engedély azonnali felfüggesztése vagy visszavonása.

(4) A tagállamok 2016. január 2-ig közlik a Bizottsággal az (1) bekezdésben említett rendelkezéseket, és haladéktalanul bejelentik a Bizottságnak a későbbi módosításokat.

31. cikk

A nem kereskedelmi célból tartott állatok tulajdonosaira vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) A 7. cikk (1) bekezdésének b) és d) pontjától eltérve az uniós jegyzékben szereplő idegenhonos inváziós fajokhoz tartozó, kedvtelésből tartott állatokat nem kereskedelmi céllal tartó tulajdonosok számára engedélyezni kell, hogy ezeket az állatokat természetes életük végéig megtarthassák, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

a) az állatokat már az uniós jegyzékbe való felvételüket megelőzően is tartották;

b) az állatokat zárt módon tartják, és meghoznak minden megfelelő intézkedést annak érdekében, hogy azok ne szaporodhassanak és ne szabadulhassanak ki.

(2) Az illetékes hatóságok megtesznek minden ésszerű lépést annak érdekében, hogy a tagállamok által szervezett szemléletformáló és tájékoztató programok révén tájékoztassák a nem kereskedelmi célból tartott állatok tulajdonosait az (1) bekezdésben említett állatok tartásával járó kockázatokról, valamint a szaporodásuk és kiszabadulásuk kockázatának minimalizálása érdekében meghozandó intézkedésekről.

(3) Amennyiben a nem kereskedelmi célból tartott állatok tulajdonosai nem tudják teljesíteni az (1) bekezdésben meghatározott feltételeket, nem szabad engedélyezni, hogy megtartsák az érintett állatokat. A tagállamok felajánlják számukra, hogy átveszik a tulajdonukban lévő állatokat. Ebben az esetben kellő figyelmet kell fordítani az állatok jólétére.

(4) Az e cikk (3) bekezdésében említett állatok a 8. cikkben említett intézményekben vagy a tagállamok által kifejezetten e célra létrehozott létesítményekben tarthatók.

32. cikk

A kereskedelmi célú raktárkészletekre vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) Az idegenhonos inváziós fajokhoz tartozó példányokat tartalmazó, az érintett idegenhonos inváziós fajnak az uniós jegyzékbe való felvétele előtt beszerzett kereskedelmi célú raktárkészletek tulajdonosai számára az érintett faj jegyzékbe való felvételét követően legfeljebb két évig engedélyezni kell az e fajokhoz tartozó élő példányoknak vagy azok szaporítható részeinek tartását, valamint szállítását, a 8. cikkben említett kutatási vagy ex situ megőrzési tevékenységet folytató intézményeknek, valamint gyógyászati tevékenységek folytatása céljára történő eladás vagy átadás céljából, azzal a feltétellel, hogy a példányokat zárt módon tartják és szállítják, és valamennyi megfelelő intézkedést meghoznak annak érdekében, hogy azok ne szaporodhassanak és ne szabadulhassanak ki; illetve a raktárkészleteik felszámolása érdekében az említett példányok leölése vagy humánus módon való gyérítése céljából.

(2) Az élő példányok nem kereskedelmi felhasználók számára történő eladását vagy átadását az adott fajnak az uniós jegyzékbe való felvételét követően egy évig kell engedélyezni, azzal a feltétellel, hogy a példányokat zárt módon tartják és szállítják, és valamennyi megfelelő intézkedést meghoznak annak érdekében, hogy azok ne szaporodhassanak és ne szabadulhassanak ki.

(3) Az időközben az uniós jegyzékbe felvett, akvakultúrában alkalmazott fajokra vonatkozóan a 708/2007/EK rendelet 6. cikke alapján kiadott és az e cikk (1) bekezdésében említett időszak után lejáró engedélyeket a tagállam a 708/2007/EK rendelet 12. cikkének megfelelően az e cikk (1) bekezdésében említett időszak végéig visszavonja.

33. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet 2015. január 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2014. október 22-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

B. DELLA VEDOVA
